

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Quas ob caussas Deus prohibuerit iudicia temeraria?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

thoritas legitima; qualem habent iudices ordinarij, aut delegati, aut etiam arbitri (iure gentium) quibus se, & quorum iudicio non nulli vltro subijciunt. Qui sine eiuscmodi potestate alterū iudicat, inuasor est, tyran-

Rom. 14.

¶

Iac. 4. 12.

nus est. Hinc illud ei dicitur: *Tu quis es, qui iudicas alienum seruum?* Et istud: *Vnus est legis later & iudex, qui potest perdere, & liberare.* Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Qua-

Iob. 53. 8. nam ista impudentia est, ut faciem Dei acci-

Iacob. 4 pias, & pro eo iudicare nitaris? Et iterum Ia-

cobus:

Qui indicat fratrem, indicat legem. Legis enim sibi partes usurpat, cuius iudicio suum iudicium anteponit, cum velit alterū, non secundū legem, sed secundū suum iudicium, immò somnium iudicari. Si autem iudicas legem, ait, non iam legis factor es,

S. August. sed index. Denique noluit Deus hominem ab hom. 50. homine iudicari, ex arbitrio suspicionis, vel etiam extraordinario usurpato iudicio; sed potius ex lege Dei, secundū ordinem Ecclesie, sine vltro confessum, siue accusatum atque coniunctum.

§. XI.

Quas ob causas Deus prohibuerit iudicatemeraria?

Causæ, cur hoc iudicium vetuerit Deus, sunt

sunt istæ. 1. Qui iudicat alterum, debet de
crimine eius certus esse antè, quām eum ad
supplicium damnet. Atqui, sine peculiari
Dei reuelatione (qualis S. Vdalrico de in-
iusta Comitis damnatione erga coniugem
& Nobilem facta est) nemo scit alterius
mentem, aut intentionem, aut occultum
crimen. *Quis hominum scit, quæ sunt homi- 1. Cor. 2.
nis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est?* Iminò
sæpiissime adeò latet amor proprius, adeò in
propria cauſa mali iudices & excæcati su-
mus, ut nesciamus de nobis ipsis rectè iudi-
care. 2. Hanc ipsam ob cauſam, frequen-
ter erratur, non solum quia nescimus oc-
cultæ cordis alterius, sed etiam, quia sæpe
quis hodie aliis est, quām heri; & cras alias
erit, quām hodie: de futuris autem contin-
gentibus, quid mortales scimus? hodie quis
peccator est, cras pœnitentiam ager, & erit
iustus. Quantus autem error, hominem iu-
stum iudicare, tamquam peccatorem? Nar-
rat S. Dorotheus, monachum audiuisse de S. Doro-
theus
altero, quòd in fornicationis peccatum in- serm. 6.
ciderit, atque idcirco, sine ulteriore exa-
mine, eum damnavisse. Quia autem paulò
pòst peccator ille e vita decessit, apparuit
monacho Angelus defuncti animam secum

adducens, iubensque ut animam illam iudicaret, & sententiam ultimam in eam pronuntiaret, quandoquidem iam ante illam iudicare coepisset. Quo audito, perterritus monachus, grauem suum errorem animad-

Climac. uertit; & sine dubio dixit, quod apud Climacum aliis dixisse legitur: *Non iudicare*

c. 2.

veni, sed indicari. Promittit quidem Christus ijs, qui eum, relictis omnibus, sequuntur,

Matth. 19 sedes duodecim, & iudicandi potestatem, sed **28.** in altera primùm vita. Hinc Paulus ait:

1. Cor. 4 *Nolite ante tempus indicare.* 3. Qui in altera **5.** vita reuelaturus est secreta cordium, noluit ea in hac vita esse manifesta, ut in bonis humilitatem, erga malos conseruaret charita-

tem. Bonum diligimus, malum odio prosequimur. Superbirent boni, si certatim ab omnibus diligenterentur. Placerent enim etiam sibiipsis. Nunc, quando pro eo, ut diligan-

tur, odio habentur, continentur in timore & humilitate: verentur enim, ne forte iusta

alijs dederint auersionis caussam. At malos si cognosceremus, cum eorum sit in-

finitus numerus, quo pacto eos amaremus, cum vix diligamus, quos bonos esse existi-

mare debemus? Deus bone, quæ esset ab hominibus ubiq; auersio, si sciremus, eos Deo

tam

tam abominabiles esse? Itaque, ut S. Augustinus docet, contra hoc malum, quo quisq; li-
benter de homine malum, quod non prospicit, suspicatur, charitas habenda est, que non emulatur; immò quæ omnia dubia & incerta aliorum dicta & facta, de quibus non constat, quo animo fiant, semper in partem meliorem interpretatur. Quare in illa verba: Nolite iudicare, hoc loco, inquit S. Augustinus, nihil aliud nobis præcipi existimo, nisi ut ea facta, quæ dubium est, quo animo fiant; in meliorem partem interpretetur. Quod enim scriptum est, Ex fructibus eorum cognoscetis eos, de manifestis dictum est, quæ non possunt bono animo fieri, sicut sunt stupra, vel blasphemia, velfurta, vel ebrietas, & si quæ sunt alia, de quibus nobis iudicare permittitur, dicente Apostolo: Nonne de ijs, qui intus sunt, vos iudicatis? Im- mò etsi certò constet facta aliorum esse ma- la, licet ea iudicare ac corrigere possimus, tamen consilium charitatis suggerit S. Bernardus istud: Cane aliena conuersationis esse, in Cantico aut curiosus explorator, aut temerarius index. Et si perperam aëlum quid deprehendas, nec sic indices proximum; magis autem excusa. Excusa intentionem, si opus non potes; puta ignorantiam; puta subreptionem; puta casum.

Z 3

Quod

Quod si omnem omnino disimulationem reicer-
titudo recusat, suade nihilominus ipse tibi, &
dicito apud temetipsum: Vehemens fuit nimis
tencatio: Quid de me illa fecisset, si in me acce-
pisset similiter potestatem?

§. XII.

Optimum, contra temeraria iudicia, remedium,
in proprium sinum inspicere, & sua pec-
cata considerare.

Atque hoc est optimum, contra iudicia
 temeraria remedium, ut, si iudicare volu-
 mus, in nostrum sinum inspiciamus. Ibi
 nulla committetur temeritas. certa & nota
 ibi sumus iudicaturi. Ita Christus Phariseos
 repressit, adulterij accusantes feminam,
 cum ipsi pleni essent spurciis & impurita-

Ioan. 8. 6. te. Dixit enim: Qui sine peccato est vestrum,
primus in illam lapidem mittat. Et alibi, post

Matth. 7. 3. verba illa: Nolite indicare, ut non iudicemini, subiunxit: Quid vides festucam, in oculo

fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides?

Hypocrita, eyce primum trabem de oculo tuo.

In prat. spir. cap. 134. Apud antiquos PP. senex quidam a fratre re-
 gatus, quid causa esset, cur assidue indicaret fra-
 tres monachos? respondit: Quia necdum te
ipsum cognouisti. Nam qui se ipsum nouit, fra-
trum vitia non aspicit. Itaque monet alius

S. Pater: